

IC.

Forslag til Lov

om

Fisferiet i ferske Bænde.

(Som vedtaget af Folketinget ved 3dje Behandling den 29de Marts 1897.*)

§ 1.

I Søer, Aaer, Bække og andre lignende ferske Bænde skal som hidtil Retten til at drive Fisferi alene tilkomme den eller de tilstødende Grundejere, enhver ud for sin Grund og indtil midtstrøms, medmindre der haves anden gyldig Regel, eller nogen har erhvervet en særlig Ret til Fisferi i det paagældende Bænde.

Denne Ret maa ikke adskilles fra den tilstødende Grund og maa ikke bortlejes for længere Tid end 25 Aar ad Gangen. Den Grundejer, der ikke har Ret til Fisferi ud for sin Grund, er berettiget til at forlange Fisferiretten afløst. Afløsningen foregaar ved de Mænd, som i Henhold til Lov om Sagten af 8de Maj 1894, § 2, Litr. b., ere beskaffede til at afløse Sagtretten og efter de efter samme Lovbestemmelse, Litr. c. og d., gældende Regler. Undtagne fra Afløsningen ere Fisferirettigheder, der grunde sig paa Lov eller Privilegier.

Kunstigt anlagte Damme, uanset om de staa i Forbindelse med naturlige Bænde eller ej, og alle Bænde i Enkeltmands Eje uden Afløb til Sø, Aa eller Strand, ere ikke undergivne denne Lovs Bestemmelser, dog med Undtagelse af Bestemmelserne i §§ 6 og 7.

I Tvivlstilfælde afgør Landbrugsministeren, om de i denne Lov indeholdte Bestemmelser ere anvendelige paa et Bænde eller ikke.

§ 2.

I de i § 1, 1ste Stykke, omhandlede Bænde, hvor Retten til Fisferi tilkommer enhver, udfor sin Grund eller andre ifølge særlig Afdømt, maa Fiskegaarde eller andre

*) Se Tillæg A. Sp. 3651 fg.; Tillæg B. Sp. 1827 fg.; Eibenden: Sp. 3081 fg. Fremstøttelsen, Sp. 3408 fg. 1ste Behandling, Sp. 5843 fg. 2den Behandling.